

CBP Brief aan KPN 22 september 2004

Trefwoorden: **Art. 9 WBP; Art. 11.6 Tw; Geheime nummers; Richtlijn 2002/58; Telefoongids; Abonnee-informatiedienst opt-in direct marketing**

NOOT Gerrit-Jan Zwenne*

Onder het begrip ‘geheim nummer’ wordt doorgaans verstaan een telefoonnummer dat niet in het telefoonboek staat en dat evenmin kan worden achterhaald via een zgn. nummer informatiedienst of abonnee-informatiedienst, de diensten die tegenwoordig onder een 18xy-nummer worden aangeboden en voorheen via 118.

Indertijd, de zaak speelde in 2002 en 2003, kreeg het Cbp klachten van KPN-abonnees die hadden gemerkt dat deze telecomaandier hun adresgegevens aan derden ter beschikking stelde voor direct marketingdoeleinden. De terbeschikkingstelling van deze gegevens was in afwijking van het eerdere beleid van KPN en haar rechtsvoorganger PTT Telecom, zoals zij dat aan haar abonnees had bekendgemaakt. Om deze reden komt het Cbp tot de conclusie dat de terbeschikkingstelling in strijd was met het doelbindingsvereiste van artikel 9 Wbp: de gegevensverstrekking was onverenigbaar met de doeleinden waarvoor ze zijn verkregen. Het college stelt, onder verwijzing naar het tweede lid, onder e, van deze bepaling, dat KPN tegenover de betrokken abonnees niet heeft voorzien in passende waarborgen. Om daaraan te voorzien komt KPN, na enig overleg met Cbp, tot een bijsluiter en een brochure, waarin de abonnees worden geïnformeerd over de gegevensverstrekking en wat zij daartegen kunnen doen (opt-out).

Het oordeel van het Cbp is niet onredelijk. Op zichzelf kon wellicht worden volgehouden dat het hebben van een geheim nummer niet meer betekent dan dat het niet in de gids of abonnee-informatiedienst wordt opgenomen. Maar, zeker gelet op de mededelingen die KPN had gedaan, mochten abonnees redelijkerwijs verwachten dat hun adresgegevens niet aan derden zouden worden verstrekt. De verontwaardiging van abonnees was zonder meer begrijpelijk en te verwachten. En hoewel er inmiddels een en ander is veranderd, met name in de telecomwetgeving, geldt dat nog steeds. In het kader van de implementatie van richtlijn 2002/58/EG heeft onze wetgever ervoor gekozen om gegevens alleen nog in de gids of informatiedienst op te nemen na voorafgaande toestemming van de abonnee. Artikel 11.6 van de Telecomwet bevat thans derhalve een opt-in vereiste waar voorheen nog werd uitgegaan van opt-out. Er valt wel wat in te brengen tegen deze keuze van de wetgever – het resultaat is het equivalent van de wijken waarin niemand meer een naambordje bij de voordeur heeft. Maar wat daarvan ook zij, met dit opt-in vereiste is duidelijk dat er nog terughoudender moet worden omgegaan met de adresgegevens van de abonnees die niet hebben aangegeven om in het telefoonboek te worden opgenomen.

Literatuur

Zwenne (*T&C Telecomrecht*) aant. 1 t/m 6 bij art. 11.6

---

* Gerrit-Jan Zwenne is advocaat bij Bird & Bird te Den Haag, alsmede universitair hoofddocent bij het onderzoeksinstituut eLaw@Leiden van de Leidse Universiteit en fellow bij het E.M. Meijers Instituut van dezelfde universiteit.

